Cílem této práce je prostřednictvím překladu a výkladu osmi vybraných padů představit některé aspekty Górakhnáthova učení tak, jak se odrážejí v jemu připisované vernakulární textové tradici. Při překládání těchto padů jsem se snažila o uvedení všech možných variant překladu, stejně tak při jejich komentování jsem si kladla za cíl poukázat na vícero možností výkladu daných veršů. Ovšem vzhledem k povaze těchto textů jsem si vědoma toho, že zde uvedené interpretace nemusejí být jediné možné. Nepokouším se zde o překlad literární, ale co nejdoslovnější, který se snaží zachytit specifika gramatického textu.
Tato práce není studií primárně lingvistickou ani se nesnaží systematicky vyložit Górakhnáthovo učení. Kapitoly, které se těmto záležitostem věnují, jsou zamýšleny jako doplnění ústřední části této práce a jsou tedy jakýmsi uvedením do celkového kontextu.
Co se týče transliterace, v přepisech moderní hindštiny, tedy v citacích slovníkových hesel apod., pokud se tzv. inherentní a nevyslovuje, tak ho nahrazuji uprostřed slova tečkou a na konci slova ho neuvádím. Je-li jeho výslovnost oslabená, naznačuji ji horním indexovým a. v přepisech starohindských výrazů píši a důsledně jak uprostřed tak na konci slova. V manuskriptu se nerozlišuje anusvár a anunásik, tečka zde reprezentuje obojí. V transliteraci proto standardně používám vlnovku pro naznačení obojího. U známějších výrazů (např. čakra, ida, pingala apod.) používám při překladu, výkladu a v úvodních kapitolách jejich zavedenou počeštěnou formu.